

tempore uos autem antiquiores. Sciro de
 misso capite. uentis sum indicare uobis
 sententiam meam. Sperabam enim qd
 etas plixior loqueretur. & annor mult
 tudio doceret sapientiam. S; ut uideo spe
 est in hominib; & inspiratio omnipotentis
 dat intelligentiam. Non sunt longeu sapi
 entes. nec senes intelligunt iudicia. Ideo
 dicam audite me. ostendam uob etiam
 ego meam sapientiam. Expectau enim
 sermones uros. audiui prudentia uitam.
 donec disceptarem u sermonib; & donec
 putabam uos aliquid dicere consideraba.
 S; ut uideo non est qui arguere possit
 iob. & respondere ex uobis sermonib; ei.
 Ne forte dicat inuenimus sapientiam.
 ds peccat eum & non homo. Nichil loat
 e michi. & ego non scdm sermones uros res
 pondebo uobis. Exannuerunt & non res
 ponderunt ultra. absteruntq; a se elo
 quia. An igitur expectau e non sunt
 locuti. steterunt nec responderunt ultra.
 respondebo & ego partem meam. & osten
 dam scientiam meam. Plenus sum sermo
 nibus. & coartat me spe uteri mei. En
 uent nis quasi mustum absq; spiraculo.
 quod languicillas nouas dirupit. Loqr
 & respurabo paululum. apiam labia mea
 & respondebo. Non accipiam psona uiri.
 & dm homini non equabo. Nescio enim
 quam diu subsistam. & si post modicum
 tollat me factu nis. Audi igitur iob elo
 quium meum. & omnes sermones meos
 audita. Ecce apui os meum. loquatur
 lingua mea in faucibus meis. Simpliciter
 corde meo sermones mei. & sententiam
 meam labia mea pure loquent. Spiritu
 di fact me. & spiraculum omnipotentis
 sustinuit me. Si potes responde mi.

& me sicut & te fecit deus. & de eodem lu
 to ego quoq; formatus sum. Verumptam
 miraculum meum non te terreat. & elo
 quentia mea non sit t grauis. Dixisti ergo
 in aurib; meis. & uocem uerborum tuor
 audiui. Mundus sum ego absq; delicto.
 immaculatus. & non e iniquitas in me. Quia
 querelas in me reperit. ido arbitratus
 est me inuicium sibi. Posuit in neruo
 pedes meos. custodiuit omis sententias me
 as. Hoc e ergo in quo non es iustificatus.
 Respondebo tibi. quia maior sit deus
 homine. Ad usum eum contendis. quia
 non ad omnia uerba responderit tibi.
 Senel loquatur ds. & secundo id ipsum
 non respicit. P sompnuum in uisione
 nocturna. quando irruit sopor sup ho
 mines. & dormiunt in lectulo. Tunc apit
 aures uirorum. & erudient eos instruit
 disciplina. ut auertat hominem ab his
 que fecit. & liberet eum de supbia. eru
 ent animam eum a corruptione. & uitam
 illius ut non transeat in gladium. Interpat
 quoq; p dolorem in lectulo. & omnia ossa
 eum marcescere facit. Abominabilis ei fit
 in uita sua patul. & anime illius eib; ante
 desiderabilis. Tabetet caro eum. & ossa que
 testa fuerant nudabuntur. Appropinqua
 ut corruptioni anima ei. & uita illius
 mortiferis. Si fuerit p eo angls loquens
 unum de similib; ut annuntiet homini
 equitatem. miseretur ei & dicit. Libera
 eum ut descendat in corruptionem. inue
 ni in quo ei ppiter. Consumpta est caro
 ei a supplicis. reuertatur ad dies adolescen
 tie sue. Despiciatur dm & placabilis ei erit
 & uidebit faciem eum in uibilo. & reddet
 homini iusticiam suam. Respicit homi
 nes. & dicit. Peccau e uere deliqui.

License: public_domain – Leuven, Archief van de Abdij van Park, VIII B20/7, VIII B20/8, VIII B20/9, VIII B20/10, VIII B20/11, VIII B20/12, VIII B20/13, VIII B20/14, VIII B20/15, VIII B20/92, VIII B20/94, VIII B20/97, VIII B20/98, VIII B20/104, VIII B20/115, VIII B20/116, VIII B20/117, VIII B20/164, VIII B20/183, VIII B20/97, fol. [1]v – Bible (https://fragmentarium.ms/view/page/F-bcyo/9157/68049)